

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 198/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. B. a spol., všetci bytom v P., zastúpených advokátom JUDr. I. G., P., ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním a rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19 Co 155/2007 zo 6. septembra 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. a spol., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola faxom 3. decembra 2007 a následne poštou 10. decembra 2007 doručená sťažnosť M. B. a spol. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru konaním a rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 19 Co 155/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. októbra 2007.

Sťažovatelia v súvislosti s označeným postupom a rozhodnutím krajského súdu konkrétne namietali porušenie svojich majetkových práv z titulu získania bezdôvodného obohatenia žalobcom na ich úkor.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Sťažovatelia namietali porušenie svojich práv v konaní, v ktorom boli žalovaní z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré malo získať žalované spoločstvo. Tento nárok žalobca opieral o názor, že žalovaná suma mu patrí z dôvodu neplatnosti nájomnej zmluvy, keďže vlastníkom prenajatého priestoru neboli vlastníci bytov v bytovom dome (sťažovatelia) zapísaní v katastri, a teda ani ich spoločstvo, ktorému za prenájom platil, ale niekto iný.

Sťažovatelia uvádzali:

„Ústavnou sťažnosťou sa domáhame práva na spravodlivý proces, ktoré bolo porušené tým, že sme neboli vypočutí ako vlastníci bytov a spoluvlastníci nebytových priestorov a zároveň sa rozhodovalo o našom majetkovom práve.

(...) Táto zákonná lehota je dodržaná, nakoľko predmetný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6. 9.2007 nadobudol právoplatnosť 1.10.2007.“

Konanie pred ústavným súdom je začaté dňom doručenia návrhu (§ 18 ods. 1 v spojení s § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) ústavnému súdu. Formu návrhu výslovne upravuje zákon o ústavnom súde, podľa ktorého „návrh na začatie konania sa Ústavnému súdu podáva písomne“ (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pretože pre konanie pred ústavným súdom možno subsidiárne použiť úpravu obsiahnutú v občianskom súdnom poriadku, treba vychádzať rovnako z ustanovenia § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého podanie možno urobiť ... telefaxom (...); podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu je jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej

právnej skutočnosti (I. ÚS 38/98). Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a pretože napadnuté rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 1. októbra 2007 a predmetná sťažnosť bola podaná až 10. decembra 2007 - na podanie z 3. decembra 2007 sa neprihliadlo, lebo v 3-dňovej lehote sa nedoplnilo o originál - keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd ju posúdil ako návrh podaný oneskorene.

Ako obiter dictum ústavný súd dodáva, že o predmetnej sťažnosti by ani tak nemohol konať a meritórne rozhodovať, lebo sťažovatelia neboli účastníkmi konania pred všeobecným súdom ako fyzické osoby, takže jej prerokovaniu by bránila ďalšia prekážka, ktorou je princíp subsidiarity ústavnej sťažnosti.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2008